

**POZITIVNA
PSIHOLOGIJA**
ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

Dr. Miha Kos

**Radovednost =
nagrajevanje napak**

**5. maraton
pozitivne psihologije,**

7. 11. 2020

Ali so znane povezave trenutnega ocenjevanja (fokus na napake) in vzpona gonila "Bodi popoln" v posamezniku?

(po transakcijski analizi "Bodi popoln" pomeni prepoved napak, s tem pa lahko tudi prepoved učenja)

V zadnjem obdobju sem v stiku z najbolj marginalizirano skupino v naši družbi. To so romski otroci. Kako bi po vašem vedenju in izkušnjah prižgali iskrice v očeh tej populaciji? Bi bili pripravljeni pomagati strokovnim delavcem v projektu s kakšno dobro idejo in spodbudo?

Alenka Kovsca, socialna pedagoginja

Kako z lastno radovednostjo
vzpodbuditi prepoznavanje lastnih
potencialov - našega poslanstva?

Lahko govorimo tudi o pretirani radovednosti?

Kako poleg radovednosti spodbujati tudi vztrajnost?

Kakšno nagrajevanje napak je
ustrezno?

Kako spodbuditi druge k takemu
načinu razmišljanja – sprejemanje
in nagrajevanje napak?

Ali imamo v Sloveniji znane kakšne študije ali dobre prakse ocen vrste "NE ŠE"

(namesto deterministične "nzd (1)")?

Kako preseči, da starši, odrasli, pod pretvezo varnosti, dobronamerne zaščite ali pritiskov okolice ne omejujemo otroke pri njihovi radovednosti, igri?

Kako istočasno vzpodbujati radovednost (oz. je ne zatreti) in postavljati meje?

Želite jesti kuhano jajce.
Imate jajce, nimate štedilnika.
Kaj naredite?

Če bi se lahko teleportirali ta trenutek,
kam bi odšli?

Zakaj teleportacija še ni mogoča?
Ali kdaj bo? V kakšni obliki?

Kako vi eksperimentirate v zasebnem življenju?

Dr. Miha Kos, Radovednost = nagrajevanje napak, 5. maraton pozitivne psihologije, 7. 11. 2020

POZITIVNA
PSIHOLOGIJA
ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

Kako to, da tudi najboljši igralci (tenisa, nogometa...) rabijo trenerje, naša vodstva in raziskovalci pa večinoma nimajo ,couch'-ev za vodenje inovacij?

Podobno kot učenci, tudi učitelji izgubljammo/izgubljujejo svojo radovednost – imate kakšen namig, kako med sodelavci zanetiti iskro radovednosti?

Lahko predstavite kakšen primer dobre prakse za spodbujanje radovednosti med zaposlenimi?

Na kakšne načine lahko v razredu spodbudimo radovednost?

Učim zgodovino in geografijo ter etiko in spodbujam radovednost z zgodbami, kratkimi nalogami, kjer učenci samostojno iščejo odgovore preko različnih virov ...

Nekako mi ne uspe vedno, da bi vsak učenec, ki je ustvarjalen na določenem področju – na primer na filmskem, likovnem, literarnem, ustvaril nek izdelek, poročilo in podobno. Vsi kar nekako pričakujejo plačilo – oceno za vsako najmanjšo stvar, ki jo opravijo.

Kaj lahko kot posamezniki naredimo, da zbudimo odrasle iz otopelosti in slepega sledenja vsemu, kar nam rečejo.

Kako ljudi prepričati, da razmišljajo s svojo glavo?

Kako vzgajati otroke v tem duhu, če pa še sami nismo kritično razmišljujoči?

Kako ohraniti radovednost v zrelih letih?

Takrat vse postane nekaka rutina:
dnevna opravila, vnuki, prijatelji...

Nič ali zelo malo se dogaja kaj novega ...

Kaj pa poseganje v intimo starejših
npr. te otrok vpraša, da bi želel videti
ljubljenje staršev?
Mu ni dovolj pogovor.

14-letni sin zelo rad gleda You Tube kanal – različne ustvarjalne delavnice na temo risanja, sestavljanja, izvajanja raznih eksperimentov ali pa npr. izvajanja akrobacij v naravi samostojno ali s kolesom. En in isti posnetek si pogleda tudi po 20-krat.

Nikakor pa ga ne morem pripraviti, da bi to sam poskusil ... Ponudila sem mu pomoč, ponudila samo rekvizite in se odmaknila, ... pa nič ... Kaj dogaja? Kako ga pripraviti, da bo tudi sam poskusil in bil namesto opazovalca tudi izvajalec?

Všeč mi je stavek:

„Trikrat premisli, enkrat sproži.“

Moje vprašanje: Kakšne načine/tehnike premišljevanja predlagate v različnih situacijah?

Kje so, po vaših izkušnjah, največje pasti, ob katerih ugašamo radovednost učencev v šoli?

Lahko prikažete par 'fint', ki jih lahko v šoli in doma uporabimo za to, da učencem damo priložnost izraziti radovednost?

Kaj bi se zgodilo, če bi telepatija resnično obstajala in delovala?

Bi raje izvedeli, kaj se dogaja v glavi vaših bližnjih družinskih članov, vašega psa ali predsednika vlade ter Ministrice za šolstvo, znanost in šport?

Zakaj?

Kaj bi se zgodilo, če bi pse naučili
govoriti?

Ali bi raje, da bi govorila kakšna druga
žival? Katere?

Želite res lepo urediti Hišo
eksperimentov.

Ali bi raje tedensko kupovali loterijske
srečke ali hodili prositi od sponzorja do
sponzorja ali se spoprijatelji s politikom
na oblasti? Ali kaj četrtega? Kaj?

Največja težava človeštva je naša samozadovoljnost, samovšečnost. Če bi lahko vi vplivali na spremembo vrednot – pri vseh, ne le pri tistih, ki se tega zavedajo, kaj bi naredili?

Hvala!

Dr. Miha Kos, Radovednost = nagrajevanje napak, 5. maraton pozitivne psihologije, 7. 11. 2020

POZITIVNA
PSIHOLOGIJA
ZA BOLJŠE ŽIVLJENJE

Hvala 😊